സ്ത്രീയുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകൾ
ഉണ്ണി ആറിന്റെ ആനന്ദമാർഗ്ഗത്തിന്റെ വായന

ശ്രീയ പി.ജി.
ഗവേഷക, കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാല

ഉണ്ണി ആറിന്റെ ആനന്ദമാർഗ്ഗം എന്ന കഥയിലെ യാത്രയെ മുൻനിർത്തിയുള്ള പെണ്ണനുഭവങ്ങളുടെ വിശകലനമാണ് 'സ്ത്രീയുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകൾ –ആനന്ദമാർഗ്ഗത്തിൽ' ആണധികാരത്തിന്റെ അമർത്തിവയ്ക്കലുകളിൽ നിന്നും പുറത്തേയ്ക്കു വരാനും സ്വത്വം വീണ്ടെടുക്കാനും ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം സ്ത്രീകളുടെ പലായനയാത്രയായി ആനന്ദമാർഗ്ഗം എന്ന കഥ മാറുന്നു. ആ യാത്രയിൽ അവർ ഒരു കണ്ണാടിയിലെന്നോണം സ്വത്വത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീജീവിതത്തിന് നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന പൊതുമണ്ഡലത്തിലേയ്ക്കുള്ള കടന്നുവരവായി 'ആനന്ദമാർഗ്ഗ'ത്തിലെ സ്ത്രീയാത്ര പരിണമിക്കുന്നു.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: അനുഭവപാഠം–ലിംഗപദവി–ആഖ്യാനം–പ്രതിരോധം–ആന്തരികചോദന–അബോധ മനസ്സ്.

ഓരോയാത്രയും പലതരം അറിവിന്റെ വാതായനങ്ങളാണ് നമുക്ക് തുറന്നുതരുന്നത്. യാത്ര ചെയ്യുന്നവർ പുതിയകാര്യങ്ങളെ കണ്ടറിയുന്നവരാണ്. യാത്ര അനുഭവപാഠവും അറിവും ആണ്. അറിവ്, അധികാരം ഇവ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. ഓരോകാലത്തും ഓരോപ്രദേശത്തെയും സാമൂഹികക്രമങ്ങൾ നിർണയിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രധാനപങ്കുവഹിക്കുന്നത് അതാത്കാലത്തെ അറിവധികാരങ്ങളാണ്. ഈ അറിവധികാരങ്ങൾ പുരുഷാധിപത്യവുമായി പ്രത്യക്ഷത്തിൽത്തന്നെ ബന്ധം പുലർത്തുന്നവയാണ് എന്നു കാണാം. ആദ്യകാലംമുതൽക്കേ പുരുഷന്മാർക്ക് വീടിന് പുറത്തുപോകുന്നതിനും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്ന്

അറിവുനേടുന്നതിനും വിലക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മറിച്ച് സ്ത്രീകൾ 'അന്തർജ്ജനങ്ങൾ' തന്നെയായിരുന്നു. അറിവുനേടുന്നതിനോ പുറംലോകവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതിനോ യാതൊരു വഴികളും അവർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. യാത്രയുടെ കാര്യത്തിലും ഈ നിരീക്ഷണം ശരിയാണെന്ന് കാണാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ യാത്രയെയും ലിംഗപദവിയെയും ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള അന്വേഷണങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയുണ്ട്. പൊതുയിടങ്ങളിലും യാത്രകളിലും സ്ത്രീ സുരക്ഷിതമല്ലാത്ത ഒരു കാലഘട്ടത്തിലൂടെയാണ് നാം ഇന്ന് മുന്നോട്ട് പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നിത്യജീവിതത്തിന്റെ സ്പന്ദനങ്ങളെ വളരെവേഗത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന സാഹിത്യരൂപങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ചെറുകഥ. സമകാലിക സംഭവങ്ങളെയും മറ്റും ആവിഷ്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സാഹിത്യകാരനാണ് ഉണ്ണി.ആർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ആനന്ദമാർഗ്ഗം' എന്നകഥയിലെ യാത്രയെ മുൻനിർത്തിയുള്ള പെണ്ണനുഭവങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുവാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്.

മധ്യവയസ്കരായ ഏതാനും കോളേജധ്യാപികമാർ രണ്ടു പകലും ഒരു രാത്രിയും ദൈർഘ്യമുള്ള വിനോദയാത്ര പോകുന്നതിന്റെ ആഖ്യാനമാണ് ആനന്ദമാർഗ്ഗം. നിത്യജീവിതത്തിന്റെ വിരസമായ അനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരുമാറ്റം വേണമെന്നു ചിന്തിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ യാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങുന്നു. യാത്രയുടെ പ്രധാന പ്രത്യേകത സ്ത്രീകൾ മാത്രമാണെന്നതാണ്.

ജാതിവിലക്കുകളും സദാചാരബോധങ്ങളും ചാരിത്ര്യവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയും മറ്റും ആദ്യകാലംമുതൽ പുറംവ്യവഹാരങ്ങളിൽനിന്നും യാത്രകളിൽനിന്നും സ്ത്രീകളെ മാറ്റിനിർത്തിയിരുന്ന ചരിത്രമാണ് കേരളത്തിനുള്ളത്. പിന്നീട് കൊളോണിയൽ ആധുനികതയുടെയും നവോത്ഥാന ശ്രമങ്ങളുടെയും ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെയും ഭാഗമായി ജാതിവിലക്കുകളും ലിംഗപദവി സംബന്ധമായ വിലക്കുകളും ഒരു പരിധിയോളം ഇല്ലാതായി. എങ്കിലും പരോക്ഷമായ പലവിലക്കുകളും നിയന്ത്രണങ്ങളും സ്ത്രീയാത്രകളിൽ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാണാം.

സ്റ്റാഫ്റൂമിൽ വിനോദയാത്രയുടെ ചർച്ചനടക്കുന്ന രംഗം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ദേവകി ടീച്ചറാണ് ചർച്ചയ്ക്ക് നേതൃത്വംനൽകുന്നത്. ചർച്ച നടക്കുന്നതിനിടയിലേക്കാണ് പുരുഷോത്തമൻ കയറിവരുന്നത്. പെണ്ണുങ്ങൾക്കൊന്ന് ഒന്നിച്ചിരുന്ന് വർത്തമാനം പറയാൻ പറ്റില്ലേ എന്ന് കെമിസ്ട്രിയിലെ രാധാമണിില ടീച്ചർ ചോദിക്കുന്നു. അതിന് പുരുഷോത്തമൻ "പെണ്ണുങ്ങളോ! കെളവികളെന്നു പറ" (ഉണ്ണി. ആർ. 2012: 52) എന്നു പറഞ്ഞ്

ഒരു വഷളൻചിരിചിരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കൂടാതെ ഇംഗ്ലീഷിലെ ആശാതോമസിനെ പെണ്ണെന്നു വിളിക്കാമെന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. ഒരു പ്രായം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സ്ത്രീകൾ എല്ലാവർക്കും കെളവികളും/മധ്യ വയസ്കകളും ആണ് പുരുഷോത്തമനും/ സമൂഹത്തിനും. സ്റ്റാഫ്റൂമിന്റെ മൂലയിലുള്ള വാഷ്ബേസിനിൽ കാർക്കിച്ചുതുപ്പിയിട്ട് പുരുഷോത്തമൻ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഈ തുപ്പൽ മുഴുവൻ സ്ത്രീകളുടെയും മുഖത്തേക്കുതന്നെ യാണ്. പുരുഷാധിപത്യലോകത്തെ തിരസ്കരിക്കുന്നതിനെതിരെയുള്ള പ്രതിഷേധമായി പുരുഷോത്തമന്റെ തുപ്പലിനെ കണക്കാക്കാം.

ഒരു ദിവസത്തേക്കാണ് ആദ്യം യാത്രയെപറ്റി ചിന്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഒരു ദിവസത്തേക്കാണെങ്കിൽ ദേവകി ടീച്ചർക്ക് താൽപര്യമില്ല എന്നു തീർത്തുപറയുന്നു. ഒരു രാത്രി എവിടെയെങ്കിലും തങ്ങി ഉഷാറായിട്ട് വരാമെന്നാണ് ടീച്ചറുടെ ചിന്ത. എന്നാൽ ഒരു ദിവസം വീട്ടിൽനിന്ന് മാറി നിൽക്കുന്ന കാര്യം പലർക്കും ആലോചിക്കാൻ വയ്യ.

"അപ്പം വീട്ടിലെക്കാര്യം...? (ഉണ്ണി.പുറം. 52) എന്ന എലിസബത്ത് കോശിയുടെ ചോദ്യവും

"ഒരു ദിവസം കൊണ്ട് വീടിനെന്നാ പറ്റാനാ? അഥവാ പറ്റിയാല ങ്ങോട്ടു പറ്റട്ടെ" എന്ന ദേവകി ടീച്ചറുടെ നിലപാടും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഏതൊരു സ്ത്രീയുടെയും ജീവിതത്തിലുടനീളം നേരിടുന്ന ചോദ്യ ങ്ങളിലൊന്നാണിത്. സ്ത്രീ വീടിന്റെ ഐശ്വര്യവും നിലവിളക്കുമായി മാറുമ്പോൾ കുടുംബത്തിനകത്ത് മാത്രം ഒതുങ്ങിക്കഴിയാൻ വിധിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീജിവിതങ്ങളുടെ ആകത്തുകയെ ഈ ചോദ്യം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. "പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലും ഇരുപതാംനൂറ്റാ ണ്ടിന്റെആരംഭത്തിലും മലയാളിസമൂഹത്തിൽ വിന്യസിക്കപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയ ആധുനികലിംഗഭേദവ്യവസ്ഥയുടെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ തന്നെയായിരുന്നു ഇവരുടെ ചിന്തയെന്ന കാര്യംമറക്കാനാവില്ല. 'ആധുനികലിംഗഭേദ'മെന്നതു കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് ഇതൊക്കെയാണ്. 1) ലോകം മൊത്തത്തിൽ 'പൊതു' 'ഗാർഹികം' എന്നിങ്ങനെയുള്ള രണ്ടിടങ്ങളിലായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരി ക്കുന്നു എന്ന ധാരണ. ഇതിൽ 'പൊതു'ഇടം പുരുഷന്റെയും 'ഗാർഹിക'ഇടം സ്ത്രീയുടെയും എന്ന വിവക്ഷയുണ്ട്(ദേവിക ജെ. 2011 :13).

പൊതുവിടങ്ങളിലേക്കുള്ള സ്ത്രീയുടെ കടന്നുവരവിനെ തടഞ്ഞുനിർ ത്താനുള്ള ഉപാധിയായി ഗൃഹഭരണം സ്ത്രീകളിൽ അടിച്ചേൽപിക്കപ്പെട്ടു. അതിൽനിന്നുമാറി മറ്റു ജോലികളിലേർപ്പെടുന്നവരോ, സമൂഹത്തിന്

മുൻപിൽ കടന്നുവരാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകൾ വഴിപിഴച്ചവളെ ന്നുമായിരുന്നു ആൺബോധത്തിന്റെ പൊതുധാരണ. പൊതുവിടം പുരുഷ ന്മാർക്കും ഗാർഹികഇടം സ്ത്രീക്കും എന്ന ധാരണ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പുരുഷനടിമപ്പെട്ട് ഗൃഹഭരണം നടത്തുന്ന സ്ത്രീകളെ ഉത്തമസ്ത്രീകൾ എന്ന് സമൂഹം അംഗീകരിക്കുന്നത്. വീട് പ്രധാനപ്പെട്ട ആകുലതയായി മാറുകയാണ് സ്ത്രീകൾക്ക്. വീട് എന്ന സാമൂഹികസ്ഥാ പനം എങ്ങനെ സ്ത്രീയെ നിബന്ധിച്ചുവെന്നും അതിൽ തളിച്ചിട്ടുവെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്ന സന്ദർഭമാണിത്. അതിനെതിരെയുള്ള പ്രതിരോധമായാണ് ആനന്ദമാർഗ്ഗത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നത്.

പിറ്റേന്ന് വിനോദയാത്രയുടെ ചർച്ച ആരംഭിക്കുമ്പോൾ പുരുഷോ ത്തമൻ "മധ്യവയസ്കകളുടെ വിനോദയാത്രാ പരിപാടി എന്തായി?" (ഉണ്ണി. 53) എന്നന്വേഷിക്കുന്നു. ദേവകി ടീച്ചർ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പുരുഷോത്തമനെ അടുത്തേക്ക് വിളിച്ച് ചെവിയിൽ എന്തോ പറഞ്ഞു. പുരുഷോത്തമൻ അപ്പോൾ തന്നെ അവിടംവിട്ട് പോവുകയും ചെയ്തു. എന്തുകൊണ്ടാണ് ദേവകിടീച്ചർ പുരുഷോത്തമന്റെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞത് എന്ന് ചിന്തിപ്പി ക്കുന്നതാണ്. പറഞ്ഞത് ചീത്ത തന്നെ എന്ന് വ്യക്തമാണ്. അത് ഉറക്കെ പറഞ്ഞാൽ ചീത്തസ്ത്രീയായി. കുലസ്ത്രീ എന്ന പുരുഷകല്പനയുടെ ബോധം പേറുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവായി ഈ രംഗം വായിക്കാവുന്നതാണ്.

യാത്രാപരിപാടി തേക്കടിയിലേക്ക് തീരുമാനിക്കുകയും ഇരുപതു പേരിൽ അഞ്ചുപേർ പിൻവാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. പതിനഞ്ചുപേരുടെയും പേരുകളെഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാധാമണി പറഞ്ഞു: "ഏതായാലും നാല്പത്തിയഞ്ചിനു മുകളിലുള്ളവരാ എല്ലാം. എന്തുപറ്റി ചെറുപ്പക്കാരികളെ വിടാൻ ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് പേടിയാണോ? (ഉണ്ണി ആർ, 2012:53). പുരു ഷാധികാരത്തിന്റെ കൈകൾ സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും തീരുമാനങ്ങളിലും എത്രത്തോളം സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് രാധാമണിയുടെ വാക്കുകൾ. "നമ്മളെയാണെങ്കിൽ പിന്നെ ആർക്കും വേണ്ടല്ലോ" എന്ന എലിസബത്ത് കോശിയുടെ വാക്കുകൾ സ്ത്രീ വെറും ശരീരം മാത്രമാണെന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ചർച്ചയ്ക്കിടയിൽ ഉഷാദേവി ടീച്ചർക്ക് വീണ്ടുമൊരു സംശയം. വണ്ടീയുടെ മുമ്പില് കോളേജിന്റെ പേര് തുണിയിലെഴുതി വലിച്ചുകെട്ടണ്ടേ എന്ന്. അതൊന്നുംവേണ്ട നമ്മൾ ടീച്ചർമാരാണെന്നറിഞ്ഞാൽ ആളുകളൊ ക്കെ ബഹുമാനിക്കും. ഒന്നുകൂവണമെന്നു തോന്നിയാൽ അതിനുംപറ്റില്ല

എന്നാണ് ദേവകിടീച്ചറുടെ നിലപാട്. ഇവിടെ ടീച്ചർ എന്ന സാമൂഹികസ്ഥാപനനില മറച്ചുവെച്ചാലേ ക്ലികാനാവൂ എന്ന് ദേവകി ടീച്ചർ പറയുന്നതിലൂടെ പുരുഷാധിപത്യസമൂഹം നിർമ്മിച്ചുവച്ച വാർപ്പുമാതൃകകളെ അംഗീകരിക്കുകയാണ് അവർചെയ്യുന്നത്. "ലിംഗഭേദമനുസരിച്ചുള്ള വാർപ്പുമാതൃകകൾ സമൂഹസൃഷ്ടമാണ്. സ്ത്രീയിൽനിന്നും പുരുഷനിൽനിന്നും ഒരു സമൂഹം എന്താണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും അത് " (ആർ. രാജശ്രീ 2018:23). സമൂഹത്തിലെ പ്രധാന സ്ഥാപനമാണ് വിദ്യാലയം. വിദ്യാലയത്തിലെ ഓരോ ടീച്ചറും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മാതൃകയും വഴികാട്ടിയും ആകേണ്ടവരാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അധ്യാപകരെ സമൂഹം ബഹുമാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ ബഹുമാനം തങ്ങൾക്ക് പല വിലക്കുകളും സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

അങ്ങനെ ശനിയാഴ്ച രാവിലെതന്നെ യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് പതിവ് കോൺവെന്റ് സ്കൂൾ രീതികളോടെ തന്നെയായിരുന്നു എങ്കിലും ഉഷാദേവിയുടെ ചുരിദാർ കൊള്ളാമെന്ന് രാധാമണി പറയുന്നത് പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് വിരാമമിടുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാവരേയും ഞെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് ശരീരമല്പം വളച്ച് തലവെട്ടിച്ച് രജനീകാന്തിനെപ്പോലെ ജീൻസും ഷർട്ടുമിട്ട് ദേവകിടീച്ചർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അതെല്ലാവരിലും അത്ഭുതമുണർത്തുന്നു. ഇവിടെയെല്ലാം ആണിന്റെ ഭാഷയും വേഷവും പെണ്ണിൽ ആരോപിക്കുകയാണ് എഴുത്തുകാരൻ ചെയ്യുന്നത്. യാത്ര എലിസബത്ത് കോശിയുടെ അനിയന്റെ കുട്ടിക്കാനത്തെ ബംഗ്ലാവിലെത്തുന്നു. അന്നുരാത്രി അവിടെ കഴിയാനാണ് പ്ലാൻ. ഡിസംബർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് കോടയിറങ്ങിയിരുന്നു. ബംഗ്ലാവ് സൂക്ഷിക്കുന്ന തമിഴൻ രാത്രിയിലെ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ട് പോയിരുന്നു.

ബംഗ്ലാവിൽ വെച്ച് അവർ മദ്യപിക്കുന്ന രംഗം പ്രധാനമാണ്. ദേവകി ടീച്ചർ ഒഴികെ ബാക്കിയെല്ലാവരും ആദ്യമായാണ് മദ്യത്തിന്റെ രുചിയറിയുന്നത്. ലക്ഷ്മിദേവി ആദ്യം മദ്യം കഴിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ലെങ്കിലും പിന്നീട് എല്ലാവർക്കുമൊപ്പം മദ്യം രുചിക്കുന്നു. പുരുഷന്മാരെപ്പോലെത്തന്നെ സ്ത്രീകൾക്കും അവരുടെ ആന്തരികചോദനകളെ ഉണർത്താൻ ലഹരി വേണ്ടിവരുന്നു. അവരുടെ അബോധമനസ്സിൽ നിന്നാണ് അതുവരെ അടക്കിവെച്ചിരുന്ന വേദനകളും ദുഃഖങ്ങളും മറ്റും പുറത്തുവരുന്നത്.

ദേവകി ടീച്ചറും ശ്രീദേവി ടീച്ചറും നസീറും ഷീലയും ആകുന്നതും ചില രംഗങ്ങൾ അഭിനയിച്ചു കാണിക്കുന്നതുമെല്ലാം എല്ലാവരേയും രസിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ കളിചിരി ബഹളങ്ങൾക്കിടയിൽ ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ

സങ്കടങ്ങൾ അറിയാതെ പറഞ്ഞുപോകുന്നു. മദ്യം കഴിച്ചതിന്റെ മണം പിടിച്ച് ആൻസി ടീച്ചറുടെ ഭർത്താവ് അറിയുമെന്ന് എലിസബത്ത് കോശി പറയുമ്പോൾ "അതിന് അങ്ങേരെന്റെ മണം അറിഞ്ഞിട്ട് വർഷം കൊറേ ആയി ടീച്ചറേ" (ഉണ്ണി പുറം.:58) എന്നാണ് ആൻസി ഉമ്മന്റെ മറുപടി. താൻ മച്ചിയായതുകൊണ്ട് ഭർത്താവിനു തന്നെ ആവശ്യമില്ല എന്നാണ് ടീച്ചർ പറയുന്നത്. പുരുഷനാൽ തഴയപ്പെടുന്ന സ്ത്രീത്വത്തെയാണ് ഇവിടെ കാണാൻകഴിയുന്നത്.

ആർത്തവം നിന്നുപോയപ്പോൾ സുബൈദ ടീച്ചറുടെ ഭർത്താവ് പറഞ്ഞത് "നീ ഇനി വെറും ചണ്ടിയാണെന്ന്" (ഉണ്ണി പുറം.:58) ഉഷാദേവി ടീച്ചറുടെ ഭർത്താവ് "നാപ്കിന്റെ കാശ് ലാഭിക്കാമല്ലേ എന്നാണ് പറയുന്നത്. കൂടാതെ തന്റെ എല്ലാ സ്വത്ത് വിവരങ്ങളും അറിയുന്ന ഭർത്താവിന് അരയിൽ കിടക്കുന്ന പത്തുപവൻ അരഞ്ഞാണത്തിന്റെ കാര്യം അറിയില്ല എന്ന് പറയുന്നതിലെ ധ്വനി നിന്ദയും സ്നേഹരാഹിത്യവും എല്ലാമടങ്ങിയതാണ്. ഗർഭപാത്രം നീക്കിയ ലളിത ടീച്ചറെ ഭർത്താവ് എന്തോ ഒരു കുറവുള്ള സ്ത്രീയെപ്പോലെയാണ് നോക്കുന്നത്. പ്രത്യുല്പാദന ശേഷിയുള്ള സ്ത്രീയ്ക്ക് മാത്രമേ എല്ലാ വിചാരങ്ങളും വികാരങ്ങളും ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ എന്ന സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് തന്നെയാണ് ലളിത ടീച്ചർ പങ്കുവെയ്ക്കുന്നത്. പ്രത്യുല്പാദനക്ഷമമായ സ്ത്രീശരീരത്തിന്റെ അടയാളമാണ് ആർത്തവം. അതേസമയം അത് സ്ത്രീകളെ അടിച്ചമർത്തുന്നതിനും / തഴയുന്നതിനും ഉള്ള ആയുധമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നതായി നമുക്കിവിടെ കാണാം. ഇത്തരത്തിൽ പുരുഷന്മാരാൽ തഴയപ്പെടുന്ന/ പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചകളാണ് ആനന്ദ മാർഗത്തിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

അസംതൃപ്തകാമനകളുടെ കഥകളാണ് ഈ സ്ത്രീകളെല്ലാം പറയുന്നത്. പുരുഷന്റെ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ സ്വയംപേറുന്ന സ്ത്രീകളാണ് ഇവരെല്ലാം. സ്വന്തം വ്യക്തിത്വങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളും മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി അടിയറവെച്ച് ജീവിക്കുന്നവരാണ് സ്ത്രീകൾ. പലപ്പോഴും അവർ ആരാണെന്നും എന്താണെന്നും മറന്നുപോകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ജീവിതത്തിനിടയിൽ തങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടത് എന്താണെന്ന് തിരിച്ചറിയുകയും ഓരോരുത്തരുടെയും സങ്കടങ്ങൾ പങ്കുവെയ്ക്കുകയുമാണ് അവർ ഈ യാത്രയിലൂടെ. അതിനിടയിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും മുഖംമൂടി അഴിഞ്ഞുവീഴുന്നു. ചില മാറ്റങ്ങൾ നമുക്കും വേണമെന്ന് അവർ തീരുമാനിക്കുന്നു. ഇനി മുതൽ നമുക്ക് ചിലതൊക്കെ വേണമെങ്കിലോ എന്ന മാലതി ടീച്ചറിന്റെ ശബ്ദത്തിന്റെ കനം അവിടിരുന്നവരെയൊന്നാകെ

അമ്പരപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇത്രയുംനേരം ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്തവർക്ക്/അനുഭവം വിവരിച്ചവർക്ക് തീർച്ചയായും അത് അമ്പരപ്പ് ഉണ്ടാക്കില്ല. കനമുള്ളതാകില്ല ആ ശബ്ദം. എന്നാൽ അത് കേൾക്കുന്ന പുരുഷന് ആ ശബ്ദം കനത്തതും അമ്പരപ്പ് ഉളവാക്കുന്നതുമായിരിക്കും. സ്ത്രീജീവിതത്തിന് നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന പൊതുമണ്ഡലത്തിലേക്കുള്ള സ്ത്രീകളുടെ കടന്നുവരവായി ആനന്ദമാർഗ്ഗത്തിലെ സ്ത്രീയാത്ര പരിണമിക്കുന്നതായി കാണാം.

വിരസമായ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ സന്തോഷപ്രദമാക്കുന്നതിനായി വ്യത്യസ്തമാർഗ്ഗം എന്ന നിലയിലാണ് യാത്ര ഇവിടെ കടന്നുവരുന്നത്. പുരുഷന്മാർ ഒപ്പമില്ലാതെ സ്ത്രീകൾ നടത്തുന്ന ഈ യാത്രയിലൂടെ തന്നെ കണ്ടെടുക്കാനും/വീണ്ടെടുക്കാനുമുള്ള അവസരമാവുകയാണ് യാത്ര. ഇവിടെ ആരുടേയും നിയന്ത്രണങ്ങളോ അനുവാദങ്ങളോ ഇല്ലാതെ പാട്ടുപാടിയും ഉറക്കെ കൂവിയും മദ്യപിച്ചുമൊക്കെ സ്വയം സ്വതന്ത്രരാകുകയാണ് അവർ ഈ യാത്രയിലൂടെ. യാത്രാവസാനം തങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ പലതും വേണമെന്ന് അവർ ഉറപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ യാത്ര പുതിയൊരുമാനത്തിലെത്തുന്നു.

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. ഉണ്ണി ആർ, 2012, കഥകൾ ഉണ്ണി ആർ., ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം
2. ദേവിക. ജെ. 2010, കുലസ്ത്രീയും ചന്തപ്പെണ്ണും ഉണ്ടായതെങ്ങനെ, സെന്റർ ഫോർ ഡെവലപ്മെന്റ് സ്റ്റഡീസ്, തിരുവനനന്തപുരം
3. ദേവിക. ജെ. എഡി. 2011, കല്പനയുടെ മാറ്റൊലി, കേരള ശാസ്ത്ര സാഹിത്യ പരിഷത്ത്, തൃശ്ശൂർ
4. മേരി റീമ, 2015, സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളും സ്ത്രീകളും സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും, കേരള ബുക്ക് ട്രസ്റ്റ്, കോഴിക്കോട്.
5. രാജശ്രീ. ആർ. 2018, നായികാനിർമ്മിതി വഴിയും പൊരുളും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
6. രശ്മി ബിനോയ്, 2008, ചരിത്രത്തിലെ പെണ്ണിടങ്ങൾ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
7. ഹേമലതാദേവി ജീ. 2004, ലക്ഷ്മണരേഖ മുറിച്ചുകടക്കുമ്പോൾ, പാപ്പിയോൺ, കോഴിക്കോട്.
8. റ്റിസി മറിയം തോമസ്, 2008. ഇറങ്ങിനടപ്പ്, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം

sreeyapg@gmail.com